
Hvor går Akademikerne?

FRA FORENINGEN

AARSETH HP

Etter en noe vanskelig fødsel er Akademikerne etablert som en fjerde hovedsammenslutning i norsk arbeidsliv. Vi hardeltatt på lik linje med de andre sammenslutningene både i forberedelsene til og i gjennomføringen av åretsforhandlinger. Det konseptet som ble lagt til grunn for danningen av Akademikerne, har nå fått anledning til å prøveseg i det praktiske liv. Det er derfor betimelig å stille spørsmål ved om konseptet var liv laga.

Et vesentlig element i konseptet var at Akademikerne skulle ha et lite sekretariat og basere seg på å benytteeksisterende ressurser i medlemsorganisasjonene. Akademikerne skal begrense seg til saker som flere organisasjoner harinteresse av. Ved siden av rent fagforeningspolitiske områder vil dette særlig være utdanning, forskning ogkompetansebygging og hvordan kompetansen skal brukes for å utvikle en effektiv og hensiktsmessig offentlig sektor og etkonkurransedyktig næringsliv.

Akademikerne har nylig gjennomført en konferanse for styret, seksjonsorganene og organisasjonenes politiske ogadministrative ledelse. Hensikten var å se fremover i lys av de erfaringer vi så langt har samlet. Vårens tariffoppgjøri offentlig sektor ble sett på som en tentamen som Akademikerne har bestått. Prosessene i Akademikerne kommune ogAkademikerne stat, som er ansvarlig for gjennomføringen av forhandlingene, har vært bygd på tillit og kunne derfor væreinkluderende og åpne. Det kan selvfølgelig innvendes at når det var så lite å forhandle om, var det lettere å ha en godprosess. Jeg tror forklaringen ligger i at akademikerorganisasjonene har et felles idégrunnlag og har et samstemtlønnspolitisk syn. Akademikerorganisasjonene har ikke etablert et formelt lokalt apparat. Det er imidlertid lagetretningslinjer for hvordan et lokalt samarbeid kan gjennomføres. Akademikerne organisasjoner oppfordrer sinetillitsvalgte til å ta kontakt med hverandre i virksomheter/fylker og kommuner. Det vil være naturlig at denorganisasjonen som er størst tar et slikt initiativ. I fylkeskommunene vil det være Legeforeningen. Jeg oppfordrer vårehovedtillitsvalgte i fylkene til å bli kjent med de andre organisasjonene. Selv om man ikke formaliserer et samarbeid,kan det være nyttig å ha samtaler for å klargjøre hvilke felles problemer man har og hvilke løsninger man kan tenkeseg. Innledningen av lokale forhandlinger er en god anledning for å etablere et slikt nettverk.

Akademikerne er opptatt av veien videre. På seminaret ble det stilt spørsmål om hva "eierne" ønsket. Svaret varklart: De ønsker avkastning på den økonomiske og personellmessige investering de legger i Akademikerne. Ved siden av det helt nødvendige forhandlingssamarbeidet i offentlig sektor åpner også deltakelse i enhovedsammenslutning/organisasjon døren til fora som er lukket for den enkelte organisasjon.

Det gjelder det tekniske beregningsutvalg, Regjeringens kontaktorgan og viktige utvalg som er satt ned for å se på arbeidslivets fremtidige rammebetingelser.

Det var enighet om at medlemmene forventer et samfunnspolitisk engasjement fra Akademikerne. Dette er viktig både fordi Akademikerne må ta sin del av ansvaret for å få en god samfunnsutvikling, men også fordi mange spørsmål som direkte berører våre medlemmers ve og vel, finner sin løsning i det samfunnspolitiske spill. I Akademikernes vedtekter målene meget ambisiøse. Akademikerne skal ta opp aktuelle temaer vedrørende overordnet inntektspolitikk, studievilkår og utdanning, fagutvikling og etterutdanning, forskning, organisering og ledelse, næringsutvikling og sysselsetting mv. Akademikernes lille organisasjon verken kan eller bør ta opp alle disse spørsmålene med samme grundighet. Det vil derfor være viktig å identifisere de områder Akademikerne skal konsentrere seg om og deretter utvikle en politisk plattform som kan gi styret det nødvendige grunnlaget for et politisk rettet arbeid.

Parallelt med dette fortsetter Akademikerne det strategiske arbeid for å nå våre lønnspolitiske mål. Skal vi lykkes i det, må forhandlingsordningen endres. Årets forhandlinger var et bitte lite skritt i riktig retning. Det at Kommunenes Sentralforbund inngikk en avtale med Akademikerne uten å få med seg de tre andre hovedorganisasjonene, var også oppsiktsvekkende. Reaksjonene var også sterke. Etter en vellykket mekling for de andre, har vi nå oppnådd separate avtaler. Det har Legeforeningen ingenting imot.

Hans Petter Aarseth
president

Publisert: 10. juni 1999. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 9. juli 2026.